

לקוטי תורה • פרשת כי תבוא • מאמר 2

ענין ראש השנה ויום הכפורים

ענין ראש השנה ויום הכיפורים

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/likutei-torah/ki-savo/2](https://likuteitorah.com/he/likutei-torah/ki-savo/2)

1 ענין ראש השנה ויום הכפורים. ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם ויבן ה' אלהים את הצלע וגוי ואמרו רזל מלמד שנתן בינה יתירה כו'.

ענין ראש השנה ויום הכיפורים. "ויפל ה' אלקים תרדמה על האדם", "ויבן ה' אלקים את הצלע" וגוי. ואמרו רבותינו ז"ל: "מלמד שנתן בינה יתירה" וכו'.

הענין דבר"ה [דבראש השנה] נעשו מוחין לנוק' [לנוקבא] שלא ע"י ז"א כ"א מבינה עצמה וזהו ענין הצמצום בחי אור גדול

הענין הוא שבראש השנה נעשים מוחין לנוקבא, לא באמצעות ז"א אלא מבינה עצמה. וזהו ענין הצמצום: בחינה של אור גדול,

כמו הבינה נמשך בבחי' מלכות וכמ"ש ה' מלך גאות לבש ולכן החודש מתכסה בו שהוא בחי' ביטול רצון

כמו בינה, שנמשכת בבחינת מלכות, וכמו שכתוב: "ה' מלך, גאות לבש". ולכן "החודש מתכסה בו", והוא בחינת ביטול הרצון;

והיינו ביטול מהות הנפש מפני היראה ולא שייך שם בחי' אהבה אבל בעשרת ימי תשובה נק' מרחוק ה' נראה לי.

כלומר, ביטול מהות הנפש מתוך יראה, ושם אין מקום לבחינת אהבה. אבל בעשרת ימי תשובה נאמר: "מרחוק ה' נראה לי".

שנתגלה בחי' אהבה מחמת ריחוק מקום שאין האור שם בהתגלות כ"כ [כל כך] שהרי אינו יו"ט [יום טוב] דבכל יו"ט [יום טוב] הוא התגלות מוחין דא"א [דאבא ואימא] בנוק' [בנוקבא].

שבחינת האהבה מתגלה מתוך ריחוק מקום, משום שהאור אינו מאיר שם בגילוי רב כל כך. שהרי אין זה יום טוב, ואילו בכל יום טוב יש גילוי של מוחין דאבא ואמא בנוקבא.

אלא שהם ע"י ז"א משא"כ בר"ה [בראש השנה]. (ועיין מ"ש בביאור ע"פ והי' [והיה] מדי חדש בחדשו) ולא משום התגלות הארות המוחין עצמם דהא כתיב בכל קראנו אליו ולא למדותיו אלא משום התגלות אור א"ס ב"ה.

אלא שהם באמצעות ז"א, שלא כמו בראש השנה. (ועינינו במה שכתוב בביאור על הפסוק "והיה מדי חודש בחדשו"). ואין זה מפני גילוי הארות המוחין עצמם, שהרי נאמר: "בכל קראנו אליו" ולא למדותיו, אלא מפני גילוי אור אין סוף ברוך הוא.

ולפי שהארת המוחין הוא יותר מעולה לכן הוא יו"ט [יום טוב] משא"כ הארת המדות שהאור מאיר ע"י ריחוק מקום יורת מהמוחין מחמת שהארה שבו אינו רק לתיקון המדות להחזירם פנים בפנים.

ומכיוון שהארת המוחין נעלית יותר, לכן זהו יום טוב. לא כן הארת המדות, שבה האור מאיר באמצעות ריחוק מקום יותר מאשר במוחין, משום שההארה שבה נועדה רק לתיקון המדות, להחזירן פנים בפנים.

וזהו ענין הנסירה (עיי' בד"ה כי אברהם לא ידענו ובאדם עצמו ג"כ הנפש החיונית חפצה כו' אבל בשכל כו', ועיי' מענין זה דאב"א [דאחור באחור] ופב"פ [ופנים בפנים] ע"פ זכור את אשר עשה לך עמלק כו' אחר כך כו' ע"ש)

וזהו ענין הנסירה. (עיינו במאמר המתחיל "כי אברהם לא ידענו"; וגם באדם עצמו, הנפש החיונית חפצה וכו', אבל בשכל וכו'. ועיינו בענין אב"א ופב"פ על הפסוק "זכור את אשר עשה לך עמלק" וכו', "אחר כך" וכו'; עיינו שם.)

וכן למטה בכללות ישראל הוא זמן תשובה קראוהו בהיותו קרוב וז"ש [וזהו שכתוב] (במלאכי ס"י ג') שובו אלי ואשובה אליכם היינו פב"פ [פנים בפנים]

וכך גם למטה, בכלל ישראל, זהו זמן של תשובה: "קראו אליו בהיותו קרוב". וזהו [פירוש] הכתוב (במלאכי, פרק ג'): "שובו אלי ואשובה אליכם", כלומר, פנים אל פנים;

אבל אינה הארת המוחין ולכן נופל עליו שם יש ודבר בחי אהבה כו' שיהא יש מי שאוהב כו'.

אבל אין זו הארה של המוחין. לכן חלים עליה הכינויים "יש" ו"דבר" — בחינת אהבה וכו': שיהיה יש מי שאוהב וכו'.

אך הנה יש ב' בחינות אהבה שהם חסדים מגולים וחסדים מכוסים והמכוסים הם למעלה ביסוד אימא אולם יש שתי בחינות של אהבה, שהן חסדים מגולים וחסדים מכוסים. החסדים המכוסים נמצאים למעלה, ביסוד אימא,

ששם הם בהתקשרות בעולם התענוג לפי ששם הוא התגלות עתיק [ועמ"ש מענין חסדים המכוסים והמגולים בביאור ע"פ אלה מסעי וביאור ע"פ והיה מספר בני ישראל].

ששם הם קשורים בעולם התענוג, מפני ששם מתגלה עתיק. [ועיי' במה שנתבאר בענין החסדים המכוסים והמגולים בביאור על הפסוק "אלה מסעי", וביאור על הפסוק "והיה מספר בני ישראל"].

וזהו ענין יוה"כ [יום הכפורים] לפני הויה תטהרו שהנוקבא מקבלת ה"ג [חמש גבורות] כו'. וכל העליות דרך אימא עד הדיקנא כו' והוא בחי' רעותא דליבא כו' משא"כ המגולים הוא אחר צאתם בהתגלות כו'. וזהו ענינו של יום הכיפורים, "לפני הויה תטהרו": שהנוקבא מקבלת ה"ג וכו'. וכל העליות הן דרך אימא, עד הדיקנא וכו'; וזהו בחינת רעותא דליבא וכו'. ואילו החסדים המגולים הם לאחר יציאתם לגילוי וכו'.

2 והנה למעלה בחזה יש שם זיווג כו' לפי ששם יש ג"כ בחי' יסוד כו', ועמ"ש בד"ה עיני כל.

והנה למעלה, בחזה, יש זיווג וכו', מפני שגם שם יש בחינה של יסוד וכו'. וראו מה שנכתב במאמר הפותח במילים "עיני כל".

והוא ענין נקודת פנימית הלב והתקשרותו לדבקה בו ובהשתלשלות למטה ע"י התלבשותו בחיצוניות חופף עליו בחי' ערלה ערלת לבבכם

וזהו ענינה של נקודת הפנימיות של הלב ושל הקשר שלה לה', לדבוק בו. ובהשתלשלותה למטה, כשהיא מתלבשת בחיצוניות, חופפת עליה בחינת ערלה: "ערלת לבבכם".

לכן עשיית [עשרת ימי תשובה] קודם יוהכ"פ [יום הכפורים] להסיר בחי' ערלה הנ"ל ע"י נחפשה דרכינו כו' ואז יתגלה פנימיות הלב כו'.

לכן עשרת ימי תשובה באים לפני יום הכיפורים, כדי להסיר את בחינת הערלה שהוזכרה לעיל באמצעות "נחפשה דרכינו" וכו'. ואז תתגלה פנימיות הלב וכו'.

3 וזהו בצלמנו כדמותנו כי צלם ז"א הוא מבחי' החסדים המכוסים והמגולים הנ"ל ומקורם הוא מאו"א [מאבא ואימא] כו' דצלם כו' בחי' סתים וגליא כו'.

וזהו [פירוש] "כצלמנו כדמותנו": שהרי צלם ז"א הוא מבחינת החסדים המכוסים והמגולים שהוזכרו לעיל, ומקורם באבא ואמא וכו'; שכן הצלם וכו' [הוא] בחינת "סתים וגליא" וכו'.

וכן למעלה מעלה עד רום המעלות עד אין קץ כו' ואפילו למעלה מן הפרסא כו' ואפילו בא"ק [באדם קדמון] כו'.

וכך הוא גם למעלה מעלה, עד רום המעלות, עד אין קץ וכו'; ואפילו למעלה מהפרסא וכו', ואפילו בא"ק וכו'.

4 וכדמותנו היא בחי' לאה ורחל. לאה היא נפש השכלית מאחוריים דאימא. ורחל היא נפש החיונית מחיה עולמות כו'

ו"כדמותנו" היא בחינת לאה ורחל. לאה היא הנפש השכלית, שמקורה באחוריים של אמא; ורחל היא הנפש החיונית, המחיה את העולמות וכו'.

שהם הם בחי' דמות ותמונת אותיות כו' והם מלבישים לז"א. וזהו בכל לבבך בחי' הצלם הנ"ל ובכל נפשך בחינת הנפשות כדמותנו הנ"ל.

שהן עצמן בחינת הדמות והצורה של האותיות וכו', והן מלבישות את ז"א. וזהו [פירוש] "בכל לבבך" — בחינת הצלם הנזכר לעיל; ו"בכל נפשך" — בחינת הנפשות, "כדמותנו" הנזכר לעיל.

5 והוא ענין תורה שבעל פה בחי' דבור כו', וזהו את ה' האמרת היום וגו'. כי בעת בריאת העולם ואדם אין כו' כד סליק ברעותי' [ברעותיה] כו',

וזהו עניינה של התורה שבעל פה, שהיא בחינת דיבור וכו'. וזהו [פירוש] "את הוי' האמרת היום" וכו'. שכן בעת בריאת העולם, כאשר "ואין אדם" וכו', היה זה "כאשר עלה ברצונו" וכו';

אבל עכשיו ע"י מעשה התחתונים כו' וכפי ערך העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] במעשינו ובעבודתנו בתורה ותפלה של כל השנה רוח אייתי רוח ואמשיך רוח מלמעלה מהעולם

אבל עכשיו, באמצעות מעשיהם של התחתונים וכו', ובהתאם למידת העלאת מ"ן באמצעות מעשינו ועבודתנו בתורה ובתפילה במשך כל השנה, "רוח מביאה רוח וממשיכה רוח" מלמעלה, מן ההעלם

אל הגילוי בדיבור נעשה אדם בצלמנו להיות בחי' ר"ה [ראש השנה] מלך על כל האדם וזהו שתמליכוני עליכם. כי הנשמות עלו במחשבה עליונה.

אל הגילוי, בדיבור "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו", כדי שתהיה בחינת ראש השנה, מלך על כל האדם. וזהו [פירוש] "שתמליכוני עליכם". שכן הנשמות עלו במחשבה העליונה.

6 וכמו שמוציאים מחשבתם מכח אל הפועל בדיבור תלמוד תורה ותפלה. כך את ה' האמרת היום וגו'. וכשם שהם מוציאים את מחשבתם מן הכוח אל הפועל בדיבור של לימוד תורה ותפילה, כך "את הוי' האמרת היום" וגו'.

ור"ל [ורוצה לומר] שיאמר מאמר זה נעשה אדם וגוי כי בחי' תורה שבע"פ [שבעל פה] ובחי' ר"ה [ראש השנה]

הוא ענין א' בחי' דיבור בחי' נוק' [נוקבא] כו' וה' האמירך וגוי

כלומר, שהוא יאמר את האמירה הזאת: "נעשה אדם" וגוי. כי בחינת תורה שבעל פה ובחינת ראש השנה הן עניין אחד — בחינת הדיבור, בחינת נוקבא וכו'. "והוי' האמירך" וגוי:

כי העלאת מ"נ [מיינן נוקבין] זו כתיב (תלים קמ"ז) לא עשה כן כו' והנשמות עלו במחשבה מפני

כי על העלאת מ"ן זו נאמר (תהלים קמ"ז): "לא עשה כן" וכו'. והנשמות עלו במחשבה מפני

כי ה' הוא הנותן להם כח בדיבורם קבעם בפה כו' לתהלה לשם ולתפארת שיעשו מוחין לנוק' [לנוקבא]

בחי' חב"ד [חכמה בינה ודעת] וכו' וד"ל [ודי למבין]:

כי ה' הוא הנותן להם כוח בדיבורם; "קבעם בפה" וכו'; "לתהילה, לשם ולתפארת", כדי שיעשו מוחין לנוקבא — בחינת חכמה, בינה ודעת וכו'. וד"ל.

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/likutei-torah/ki-savo/2/

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק